

РЕШЕНИЕ

№ 22127

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7697** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуален кодекс във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закон за движението по пътищата. Образувано по жалба от Р. А. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх. А, ет. 14, ап. 46 чрез адв. К. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 225з-876/14.07.2024г., издадена от Г. В. Г. на длъжност ст. полицаи в 01 РУ при СДВР за отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК] до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца. В жалбата се твърди, че наложената принудителна мярка е прекомерно голяма. При извършената проверка не било уточнено защо жалбоподателят е бил спрял, като се твърди, че същият не е имал външни белези, които има едно лице в нетрезво състояние. Излага аргументи, че нарушението е извършено за първи път и няма предходно извършени нарушения от същия или подобен тип, поради което счита, че ПАМ следва да се отмени, респективно следва да бъде намален срока. В заключение е отправено искане за отмяна на издадената заповед. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител адв. Г. поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Представя писмени бележки и претендира присъждането на разноски, съгласно приложен списък. Излагат се съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради несъответствие между текста на разпоредбата, която се твърди да е нарушена и цифровото ѝ посочване като номер на член, буква и точка, като не става ясно коя конкретно хипотеза е нарушена от жалбоподателя. Твърди се, че фактическото

изложение в заповедта не съответства на законовия текст на чл. 171, т.1, б“б“ от ЗДвП, като заповедта съдържа текст, какъвто в закона липсва. Това възпрепятства правото на защита на жалбоподателя, тъй като не е ясно какво е нарушението, което жалбоподателят е извършил.

Ответникът - ст. полицаи в 01 РУ при СДВР, редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В представените писмени бележки се излагат съображения за законосъобразност на заповедта, като се твърди, че от приложените доказателства се установява нарушение по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП. Административният орган е действал при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложения по делото (лист 6 от делото) Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 781210, изготвен от старши полицаи при СДВР, РУ01, се установява, че на 14.07.2024 г. в 03, 21ч., в [населено място] по посока на движение от [улица], към [улица], жалбоподателят управлява лек автомобил „С. Ц-4“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. А. В.. При извършената проверка на [улица] пред номер 71, водачът отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фаб. Номер: А. -0147. Водачът отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Дръгтест 5000 с фаб. Номер: ARRM-0031. На водача е съставен горещитория АУАН, в който е посочено, че виновно е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП. Издаден е и талон за медицинско изследване с номер 0190946 с посочени в същия дата, час и място на явяването му за вземане на кръвна проба, предвид отказа да бъде тестван с Алкотест Дрегер 7510 с фаб. Номер: А. -0147 и Дрегер 7510 с фаб. Номер: А. -0147. Въз основа на АУАН Серия ГА № 781210 е издадена и оспорената в настоящето производство ЗППАМ № 225з-876/14.07.2024г. на ст. полицаи Г. Г., сектор ОП в 01 РУ при СДВР, с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт, същата е подадена в срок и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#), принудителните административни

мерки по [чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП](#), се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по [този закон](#) съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателство Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание [чл. 43, ал. 4](#) във вр. с [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#) и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени длъжностни лица от секторите ОП в РУ при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по [чл. 171, т. 1 от ЗДвП](#)/. Следователно обжалваната ЗППАМ по [чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП](#) е издадена от материално и териториално компетентен административен, в рамките на предоставените му правомощия.

Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б. „б“ от ЗДвП № 225з-876/14.07.2024г., от Г. В. Г. на длъжност ст. полицаи в 01 РУ при СДВР за отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК] до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца.

Като доказателства по делото са представени оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б. „б“ от ЗДвП № 225з-876/14.07.2024г., АУАН Серия ГА № 781210, талон за изследване № 0190946, докладна записка, справка картон на водача, заповеди за компетентност на органа, издал оспорения акт.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: в т.1 от същата разпоредба, в буква „Б“ предвижда временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС на водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При налагане на конкретната ПАМ с оспорената заповед е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на дата, час и място на извършване на нарушението. Вярно е, че в заповедта е посочено, че е „съставен АУАН серия АА с бл. № 781210 на 14.07.2024г.“, но посочването на номера и датата на съставения АУАН, без да е посочено за какво се отнася този АУАН, както и при липсата на изричен препращащ текст, че нарушението на водача е установено с този „съставен АУАН“ не може да замести непосочването на дата, час, както и място на извършеното нарушение, като основание за прилагане на принудителната административна мярка. В случая, в заповедта не е изписана дори нарушената законова разпоредба в приложимата ѝ редакция, поради което основателни се явяват

възраженията на жалбоподателя за липсата на възможност да се направи проверка за съответствие между фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация, в приложимата му законова редакция. В оспорената заповед не е посочено конкретното основание по чл. 171, т. 1, б „б“ от ЗДвП. и не става ясно по кое конкретно предложение от цитираните се налага мярката, като не е възпроизведено съдържанието на нормата в относимата ѝ редакция. Липсва ѝ каквото и да било фактическо описание на нарушението, което възпрепятства възможността да се разбере за какво нарушение се налага конкретната ПАМ на жалбоподателя, което ограничава правото му на защита.

На следващо място в заповедта също не е посочено, че е издаден талон за медицинско изследване с № 0190946 за ВМА – [населено място], нито е посочено с този талон извършено ли е медицинското изследване и какъв е резултата от него, както и ако не е извършено – поради какви причини. Това води до неяснота в основанието за издаването на заповедта, включително и до липса на основание за прилагането на ПАМ, доколкото отказът на водач да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство респективно да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози, при издаден талон за медицинско изследване и осъществено такова изследване, в зависимост от резултата от изследването, е възможно да не обоснове приложението на ПАМ по чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП или ПАМ да бъде приложена на друго фактическо основание.

С оглед изложеното оспорената ЗПАМ се явява незаконосъобразна, поради което подадената срещу нея жалба следва да бъде уважена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно представения списък на разноските, в размер на 500 лв. адвокатско възнаграждение, заплатено в брой, съгласно приложен по делото договор за правна защита и съдействие и 10 лв. държавна такса или общо 510 лв. Неоснователно се явява направеното от ответника възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, доколкото същият е под установения в разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 17състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 225з-876/14.07.2024г., издадена от ст. полицаи в 01 РУ при СДВР за отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК] до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Р. А. В., ЕГН: [ЕГН] сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: